DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)
den 15 mars 2001 *

I mål C-85/99,

angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Oberster Gerichtshof (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet som inletts av

Vincent Offermanns och Esther Offermanns,

angående tolkningen av artiklarna 3 och 4.1 h i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, s. 1) samt av artiklarna 6 och 52 i EG-fördraget (nu artiklarna 12 EG och 43 EG i ändrad lydelse),

meddelar

* Rättegångsspråk: tyska.

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. La Pergola samt domarna M. Wathelet, D.A.O. Edward (referent), P. Jann och L. Sevón,

generaladvokat: S. Alber,

justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

— Österrikes regering, genom C. Pesendorfer, i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom V. Kreuschitz och P. Hillenkamp, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits vid förhandlingen den 22 juni 2000 av: Österrikes regering, företrädd av G. Hesse, i egenskap av ombud, Sveriges regering, företrädd av L. Nordling, i egenskap av ombud, samt kommissionen, företrädd av V. Kreuschitz,

och efter att den 28 september 2000 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Oberster Gerichtshof har, genom beslut av den 23 februari 1999 som inkom till domstolen den 10 mars samma år, i enlighet med artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG) ställt två frågor om tolkningen av artiklarna 3 och 4.1 h i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, s. 1) (nedan kallad förordning nr 1408/71) samt artiklarna 6 och 52 i EG-fördraget (nu artiklarna 12 EG och 43 EG i ändrad lydelse).

2 Dessa frågor har uppkommit i ett förfarande som inletts av Vincent och Esther Offermanns, underåriga barn till frånskilda föräldrar, för att från "Familienlastenausgleichsfonds" (fond för bidrag till familjers utgifter) erhålla förskott på utestående underhållsbidrag som deras fader är skyldig att betala.

Gemenskapsrättsliga bestämmelser

3 Målet med förordning nr 1408/71 är samordning, som del i den fria rörligheten för personer, av nationell lagstiftning om social trygghet i överensstämmelse med syftena med artikel 51 i EG-fördraget (nu artikel 42 i ändrad lydelse).

4 I artikel 1 i förordning nr 1408/71, vilken artikel har rubriken "Definitioner", föreskrivs följande:

"I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

...

u) i) Familjeförmåner: alla [vårdförmåner] eller [kontantförmåner] som är avsedda att täcka en familjs utgifter enligt den lagstiftning som anges i artikel 4.1 h, med undantag för de särskilda bidrag vid barns födelse eller vid adoption som nämns i bilaga II.

...

..."

5 Enligt artikel 2.1 i förordning nr 1408/71, vilken artikel avser den personkrets som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, gäller följande:

"Denna förordning gäller anställda och egenföretagare, som omfattas eller har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater och som är medborgare i en medlemsstat eller är statslösa eller flyktingar bosatta inom en medlemsstats territorium, samt deras familjemedlemmar och efterlevande."

6 I artikel 3 i förordning nr 1408/71, vilken artikel rör likabehandling, föreskrivs följande:

"1. Om något annat inte följer av de särskilda bestämmelserna i denna förordning har personer, som är bosatta inom en medlemsstats territorium och för vilka denna förordning gäller, samma skyldigheter och rättigheter enligt en medlemsstats lagstiftning som denna medlemsstats egna medborgare.

2. ...

3. De bestämmelser i konventioner om social trygghet som förblir i kraft enligt artikel 7.2 c och bestämmelser i konventioner som ingåtts enligt artikel 8.1, skall gälla alla personer som omfattas av denna förordning, om något annat inte föreskrivs i bilaga III."

7 I artikel 4 i förordning nr 1408/71, i vilken artikel förordningens materiella tillämpningsområde fastställs, anges följande i dess första stycke h:

"Denna förordning gäller all lagstiftning om följande grenar av social trygghet:

...

h) Familjeförmåner."

8 I artikel 5 i förordning nr 1408/71, vilken artikel avser medlemsstaters förklaringar om denna förordnings tillämpningsområde, föreskrivs följande:

"I förklaringar som skall anmälas och offentliggöras enligt artikel 97 skall medlemsstaterna närmare ange den lagstiftning och de system som avses i artikel 4.1 och 4.2, de särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner som avses i artikel 4.2a, de minimiförmåner som avses i artikel 50 samt de förmåner som avses i artikel 77 och 78."

9 I artikel 7.1 och 7.2 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33) föreskrivs följande:

"1. En arbetstagare som är medborgare i en medlemsstat får inom en annan medlemsstats territorium inte på grund av sin nationalitet behandlas annorlunda än landets egna arbetstagare i fråga om anställnings- och arbetsvillkor, speciellt vad avser lön, avskedande och, om han eller hon skulle bli arbetslös, återinsättande i arbete eller återanställning.

2. Arbetstagaren skall åtnjuta samma sociala och skattemässiga förmåner som landets medborgare."

Nationell lagstiftning

10 I Österreichische Bundesgesetz über die Gewährung von Vorschüssen auf den Unterhalt von Kindern (Unterhaltsvorschußgesetz) (österrikisk förbundslag om bidragsförskott, BGBl. I, 1985, s. 451, nedan kallad lagen om bidragsförskott), som antogs år 1985, föreskrivs att bidragsförskott lämnas enligt bestämmelserna i denna lag.

11 I 2 § första stycket lagen om bidragsförskott föreskrivs följande:

"Rätt till bidragsförskott har underårigt barn som varaktigt bor här i landet och som antingen är österrikisk medborgare eller statslös..."

12 Enligt 3 § lagen om bidragsförskott gäller följande:

"Bidragsförskott lämnas

1. om det finns en i landet verkställbar exekutionstitel avseende lagenligt underhållsbidrag och

2. om vid verkställighet [enligt en viss bestämmelse] av löpande underhållsbidrag eller, om det är uppenbart att den bidragsskyldige saknar lön eller annan regelbunden inkomst, vid verkställighet [enligt en annan bestämmelse] av sådant underhållsbidrag, minst ett löpande underhållsbidrag som förfallit till betalning inom de senaste sex månaderna före ansökningen om bidrags-

förskott inte blivit helt täckt. Därvid skall influtna belopp avseende en underhållsbidragsskuld avräknas från löpande underhållsbidrag."

13 I 4 § lagen om bidragsförskott föreskrivs att bidragsförskott under vissa förutsättningar även lämnas om verkställighet framstår som utsiktslös eller trots att rätt till underhållsbidrag inte har fastställts.

14 I 30 § och 31 § lagen om bidragsförskott föreskrivs att staten inträder i rätten till underhållsbidrag för ett barn som har fått bidragsförskott. Om den bidragsskyldige inte erlägger betalning, drivs fordringarna in.

15 Bidragsförskott är inte villkorat av att förmånstagaren lever under knappa ekonomiska förhållanden och är inte föremål för en skönsmässig bedömning i enskilda fall.

16 Lagen om bidragsförskott antogs med stöd av artikel 10 första stycket punkt 6 i den österrikiska grundlagen, i vilken den österrikiska förbundsstaten tillerkänns behörighet på "civilrättens" område.

17 Lagen om bidragsförskott har inte ändrats efter Republiken Österrikes anslutning till Europeiska unionen. Vidare har den österrikiska regeringen inte med tillämpning av artikel 5 i förordning nr 1408/71 angett att lagen om bidragsförskott skall anses som ett sådant system som avses i artikel 4.1 och 4.2 i denna förordning.

Tvisten i målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

18 Klagandena i målet vid den nationella domstolen, vilka är underåriga (nedan kallade barnen), samt deras föräldrar är tyska medborgare och bor i Österrike sedan år 1987. Båda föräldrarna är egna företagare i denna medlemsstat.

19 Dom på äktenskapsskillnad mellan föräldrarna meddelades den 1 februari 1995 och modern tillerkändes ensam vårdnad om barnen. Den 17 januari 1996 åtog sig fadern i ett domstolsförfarande att betala underhåll till varje barn med 3 500 ATS i månaden, men sedan februari 1998 har han inte erlagt detta.

20 Den 1 september 1998 ansökte vart och ett av barnen om bidragsförskott om 3 500 ATS i månaden med stöd av bestämmelserna i lagen om bidragsförskott. De gjorde gällande att de hade försökt att erhålla tvångsverkställighet av exekutionstiteln gentemot deras fader men att verkställighet hade visat sig omöjlig eftersom den senare saknade inkomst.

21 Det är ostridigt att barnen inte uppfyller villkoren för att erhålla bidragsförskott enligt det tyska systemet för social trygghet.

22 Den österrikiska domstolen i första instans ogillade med stöd av 2 § 1 stycket lagen om bidragsförskott barnens ansökan med hänsyn till deras tyska medborgarskap. Beslutet fastställdes i andra instans på den grunden att bidragsförskott varken är familjeförmåner i den mening som avses i förordning nr 1408/71 eller sociala förmåner i den mening som avses i artikel 7.2 i förordning nr 1612/68. Enligt denna sistnämnda domstol utgör dessutom inte en begränsning av bidragsförskott till barn som varaktigt bor i Österrike och som är

österrikiska medborgare eller statslösa ett åsidosättande av den gemenskapsrättsliga icke-diskrimineringsprincipen.

23 Sedan domen överklagats till Oberster Gerichtshof beslutade denna domstol att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

"1) Är sådant bidragsförskott till underåriga barn till egenföretagare som lämnas enligt Österreichische Bundesgesetz über die Gewährung von Vorschüssen auf den Unterhalt von Kindern (Unterhaltsvorschußgesetz 1985 — UVG BGBl. 451, i dess gällande lydelse — österrikisk förbundslag om bidragsförskott) en familjeförmån i den mening som avses i artikel 4.1 h i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983 och i dess ändrade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 3427/89 av den 30 oktober 1989, och är i så fall även artikel 3 i förordningen, vilken artikel avser likabehandling, tillämplig på ett sådant fall?

2) Om svaret på fråga 1 är nekande:

Innebär den omständigheten — att underåriga barn som — i likhet med sina föräldrar som är verksamma som egenföretagare i Republiken Österrike — är tyska medborgare men varaktigt bosatta i Republiken Österrike och som ansöker om bidragsförskott enligt Österreichische Bundesgesetz über die Gewährung von Vorschüssen auf den Unterhalt von Kindern (Unterhaltsvorschußgesetz 1985 — UVG BGBl. 451, i dess gällande lydelse — öster-

rikisk förbundslag om bidragsförskott) nekas sådant förskott enligt 2 § första stycket lagen om bidragsförskott på grund av deras tyska medborgarskap — att de i strid med artikel 52 i EG-fördraget eller artikel 6 första stycket i detta fördrag diskrimineras i sin egenskap av familjemedlemmar?"

Den första frågan

24 Det skall noteras att, med hänsyn till tidpunkten för omständigheterna i målet vid den nationella domstolen, den tillämpliga lydelsen av förordning nr 1408/71 förefaller vara den ändrade och uppdaterade enligt förordning nr 118/97. Det är därför denna senare lydelse som skall tolkas. Det skall emellertid understrykas att de relevanta bestämmelserna i förordning nr 1408/71 i huvudsak inte har förändrats.

25 Genom sin första fråga, som avser det materiella tillämpningsområdet för förordning nr 1408/71, önskar den nationella domstolen i huvudsak få klarhet i huruvida en sådan förmån som bidragsförskott enligt lagen om bidragsförskott utgör en familjeförmån i den mening som avses i artikel 4.1 h i förordning nr 1408/71.

26 Det skall inledningsvis understrykas att den omständigheten att den österrikiska regeringen inte i enlighet med artikel 5 i förordning nr 1408/71 har anmält lagen om bidragsförskott som ett sådant system som avses i artikel 4.1 och 4.2 i denna förordning inte i sig innebär att lagen om bidragsförskott inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde (se särskilt dom av den 29 november 1977 i mål 35/77, Beerens, REG 1977, s. 2249, punkt 9).

27 Vidare har domstolen, som den österrikiska regeringen och kommissionen påpekat, upprepade gånger fastställt att distinktionen mellan de förmåner som faller utanför tillämpningsområdet för förordning nr 1408/71 och förmåner som

omfattas av detta i huvudsak grundas på varje förmåns grundläggande kännetecken, i synnerhet dess syfte och villkoren för att den skall beviljas (se bland annat dom av den 16 juli 1992 i mål C-78/91, Hughes, REG 1992, s. I-4839, punkt 14, och av den 10 oktober 1996 i de förenade målen C-245/94 och C-312/94, Hoever och Zachow, REG 1996, s. I-4895, punkt 17).

28 Enligt fast rättspraxis kan en förmån anses vara en social trygghetsförmån endast om, för det första, mottagaren beviljas förmånen — utan någon skönsmässig bedömning i enskilda fall av personliga behov — på grundval av förhållanden som definierats i lag och, för det andra, förmånen hänför sig till en av de situationer som uttryckligen anges i artikel 4.1 i förordning nr 1408/71 (se dom av den 27 mars 1985 i mål 249/83, Hoeckx, REG 1985, s. 973, punkterna 12—14, och domen i det ovannämnda målet Hughes, punkt 15).

29 Det är ostridigt att bidragsförskott enligt lagen om bidragsförskott uppfyller den första av de två förutsättningar som nämnts i punkten ovan. Det skall följaktligen bedömas om bidragsförskottet uppfyller den andra av dessa förutsättningar, det vill säga huruvida förmånen med hänsyn till sina grundläggande kännetecken, i synnerhet dess syfte och villkoren för att den skall beviljas, omfattas av den gren av social trygghet som avser familjeförmåner i den mening som avses i artikel 4.1 h i förordning nr 1408/71.

30 Den österrikiska regeringen och kommissionen har lämnat ett nekande svar på denna fråga och därvid anfört olika argument.

31 För det första anser den österrikiska regeringen att, mot bakgrund av att det är det underåriga barnet — snarare än den förälder som har vårdnaden om det —

som har rätt till underhåll från sin andra förälder, denna rättighet inte är en rättighet för en person som har etablerat sig i utlandet och därvid utövat sin rätt till fri rörlighet.

32 För det andra har såväl den österrikiska regeringen som kommissionen hävdat att bidragsförskott enligt lagen om bidragsförskott grundas på en rättighet för barnet gentemot den bidragsskyldige föräldern som avser underhåll och omfattas av familjerätten. Den omständigheten att den österrikiska förbundsstaten träder i en underlåtande bidragsskyldigs ställe, betalar underhåll och övertar rättigheterna för det barn som har rätt till detta underhåll ändrar inte på något sätt innehållet i denna rätt. Detta system syftar endast till att underlätta förfarandet för att verkställa underhållsskyldigheten, för att säkerställa för barnet att hela underhållet betalas, och har således ett annat syfte än att täcka en familjs utgifter.

33 Kommissionen har preciserat att bidragsförskott enligt lagen om bidragsförskott inte beviljas slutgiltigt, eftersom den bidragsskyldige skall återbetala detta, eventuellt efter indrivning. Kommissionen har med stöd av domen av den 15 december 1976 i mål 39/76, Mouthaan (REG 1976, s. 1901), punkt 18 och följande punkter, hävdat att en förmån som ersätter en civilrättslig skyldighet inte omfattas av tillämpningsområdet för artikel 4.1 h i förordning nr 1408/71.

Domstolens bedömning

34 Vad avser rättighetshavarens identitet gäller distinktionen mellan självständiga och härledda rättigheter i princip inte familjeförmåner (se domen i de ovannämnda målen Hoever och Zachow, punkt 33). Det saknar därför betydelse att förmånstagaren är barnet självt, eftersom den förälder som har vårdnaden om

barnet ingår i den personkrets som omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 1408/71 i sin egenskap av egenföretagare.

35 Av detta följer att när det gäller familjeförmåner skall barn som befinner sig i en sådan situation som klagandena i målet vid den nationella domstolen, som i sin egenskap av medlemmar i en arbetstagares (moderns i målet vid den nationella domstolen) familj ingår i den personkrets som omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 1408/71 enligt dess artikel 2.1, enligt artikel 3.1 i denna förordning anses som personer på vilka bestämmelserna i förordningen är tillämpliga.

36 Den österrikiska regeringens argument att det genom lagen om bidragsförskott föreskrivs en ursprunglig rättighet som snarare tillerkänns barnet självt än en arbetstagare som har utövat sin rätt till fri rörlighet kan följaktligen inte godtas.

37 Vad gäller den rättsliga karaktären av en förmån som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, är dess beteckning enligt nationell rätt inte avgörande för bedömningen av om den omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 1408/71 (se domen i det ovannämnda målet Hughes, punkt 14, och i de ovannämnda målen Hoever och Zachow, punkt 17). Av detta följer att den omständigheten att en förmån omfattas av nationell familjerätt inte är avgörande för bedömningen av förmånens grundläggande kännetecken.

38 För bedömningen av förmånens grundläggande kännetecken skall det påpekas att enligt artikel 1 u i i förordning nr 1408/71 "[används beteckningen familjeförmåner för] alla [vårdförmåner] eller [kontantförmåner] som är avsedda att täcka en familjs utgifter". Domstolen har i detta avseende fastställt att syftet med familjeförmåner är att i socialt hänseende hjälpa arbetstagare som har försörj-

ningsbörda för en familj genom att det allmänna hjälper arbetstagaren med dennes utgifter (se dom av den 4 juli 1985 i mål 104/84, Kromhout, REG 1985, s. 2205, punkt 14).

39 Domstolen har därför fastställt att målet med föräldrabidrag, som syftar till att ge en av föräldrarna möjlighet att ägna sig åt ett litet barns uppfostran och närmare bestämt till att utgöra ersättning vid uppfostran av barnet, täcka andra kostnader för vård och uppfostran och i förekommande fall mildra de ekonomiska nackdelar som följer av att avstå från inkomsten av ett heltidsarbete, är att täcka en familjs utgifter på det sätt som avses i artikel 1 u i i förordning nr 1408/71 (se domen i de ovannämnda målen Hoever och Zachow, punkterna 23 och 25).

40 Det skall i detta avseende understrykas att täckandet av sådana utgifter för en familj är förenligt med de syften som avses i det första övervägandet i förordning nr 1408/71, nämligen en förbättring av levnadsstandarden och anställningsvillkoren för de personer som har utövat sin rätt till fri rörlighet.

41 Av detta följer att uttrycket "täcka en familjs utgifter" i artikel 1 u i i förordning nr 1408/71 skall tolkas så, att det bland annat avser ett bidrag från det allmänna till en familjs budget med syftet, att lindra den börda som utgifter för barns underhåll (Unterhalt) medför.

42 Vad gäller syftet med och villkoren för beviljande av sådant bidragsförskott som är i fråga vid den nationella domstolen, var de skäl som lagstiftaren åberopade när lagen om bidragsförskott antogs omsorgen om unga genom "ett avgörande steg för att säkerställa underåriga barns underhåll" när, som i målet vid den nationella domstolen, mödrarna är ensamstående med sina barn och utöver den svåra uppgiften att uppfostra dem också får den tunga bördan att utverka att fadern bidrar till deras underhåll. Enligt den nationella domstolen utgör lindrandet av en sådan situation ett skäl till att "staten skall träda in i stället för bidragsskyldiga som försummar sin underhållsskyldighet, lämna bidragsförskott och begära återbetalning från de bidragsskyldiga". Att syftet med lagen

om bidragsförskott är att hänföra till underhåll för barn framgår direkt av själva rubriken på lagen.

43 Det förskott som är i fråga i målet vid den nationella domstolen innebär dessutom en omedelbar förbättring av en familjebudgets likviditet, vilket leder till en förbättring av familjens levnadsnivå. Om ett sådant förskott inte fanns, skulle det ankomma på den förälder som har vårdnaden om barnen att ta sina personliga inkomster i anspråk för att kompensera en utebliven betalning av underhåll från den andra föräldern samt att stå för kostnaderna för att driva in underhållet från den senare, vilket för övrigt skulle kunna ha en negativ inverkan på familjelivet.

44 Det bidrag som det bidragsförskott som är i fråga vid den nationella domstolen innebär skall således inte anses som provisoriskt. Ur förmånstagarens synvinkel tilldelas denne underhåll slutgiltigt utan att behöva beakta risken att det inte kan drivas in från den andra föräldern.

45 Det bidragsförskott som är i fråga i målet vid den nationella domstolen syftar inte endast till att påskynda förfarandet för att verkställa underhållsskyldigheten utan även till att lindra den ekonomiska bördan för den förälder som har vårdnaden om barnen. I artikel 4 i förordning nr 1408/71 utesluts emellertid inte att en förmån kan ha en dubbel funktion (se domen det ovannämnda i målet Hughes, punkt 19).

46 Som domstolen redan har fastställt saknar dessutom sättet att finansiera en förmån betydelse för dess beteckning av social trygghetsförmån (se domen i det ovannämnda målet Hughes, punkt 21). Det system som medlemsstaten använder för att genomföra förmånen saknar betydelse. Det spelar därför ingen roll att bidraget från det allmänna, som i målet vid den nationella dosmtolen, tar formen av ett bidragsförskott som betalas av allmänna medel i stället för av den underlåtande bidragsskyldige.

47 Av samtliga överväganden ovan framgår att ett bidragsförskott såsom det som är i fråga vid den nationella domstolen utgör en familjeförmån.

48 Denna slutsats kullkastas inte av punkt 18 och följande punkter i domen i det ovannämnda målet Mouthaan. I detta mål avsåg den ifrågavarande förmånen en behörig social institutions betalning av en arbetstagares utestående fordringar hos en insolvent arbetsgivare. I punkt 20 i denna dom fastställde domstolen att mot bakgrund av att den utestående fordringen i fråga avsåg tjänster som arbetstagaren hade tillhandahållit under sin anställning utgjorde dessa inte sådana förmåner vid arbetslöshet som avses i artikel 4.1 g i förordning nr 1408/71. Det saknade nämligen betydelse för inträdet av rätten till denna förmån om arbetstagaren var arbetslös eller inte.

49 Den första frågan skall således besvaras med att en förmån såsom bidragsförskott enligt lagen om bidragsförskott utgör en familjeförmån i den mening som avses i artikel 4.1 h i förordning nr 1408/71. Personer som är bosatta inom en medlemsstats territorium och för vilka denna förordning gäller har följaktligen i överensstämmelse med artikel 3 i förordningen samma rätt till en sådan förmån enligt denna medlemsstats lagstiftning som medlemsstatens egna medborgare.

Den andra frågan

50 Eftersom den första frågan har fått ett jakande svar, skall den nationella domstolens andra fråga inte besvaras.

Rättegångskostnader

51 De kostnader som har förorsakats den österrikiska och den svenska regeringen samt kommissionen, vilka har inkommit med yttranden till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

— angående de frågor som genom beslut av den 23 februari 1999 har ställts av Oberster Gerichtshof — följande dom:

En sådan förmån som bidragsförskott enligt Österreichische Bundesgesetz über die Gewährung von Vorschüssen auf den Unterhalt von Kindern (Unterhalts-

vorschußgesetz) (österrikisk förbundslag om bidragsförskott) utgör en familjeförmån i den mening som avses i artikel 4.1 h i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996. Personer som är bosatta inom en medlemsstats territorium och för vilka denna förordning gäller har följaktligen i överensstämmelse med artikel 3 i förordningen rätt till en sådan förmån enligt denna medlemsstats lagstiftning på samma villkor som medlemsstatens egna medborgare.

La Pergola Wathelet Edward

Jann Sevón

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 15 mars 2001.

R. Grass

Justitiesekreterare

A. La Pergola

Ordförande på femte avdelningen